

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרַחֵק מִכְּנִינִים מְכָרָה.
בְּטֹחַ בָּהּ לֵב בְּעֹלָה, וְשָׁלַל לֹא יִחָסֵר.
גָּמְלֹתֶיהָ טוֹב וְלֹא רָע, כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ.
דָּרָשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים, וְתַעֲשֵׂ בְּחֶפֶץ כַּפִּיהָ.
הֵיטָה כְּאֻנִּיּוֹת סוֹחֵר, מִמְּרָחֵק תִּבְיֹא לַחֲמָה.
וְתִקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה, וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
זָמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחֶהּ, מִכְּרִי כַּפִּיהָ נָטְעָה כָּרֶם.
חֲגָרָה בְּעוֹז מְתַנֶּיהָ, וְתֹאמַץ זְרוּעוֹתֶיהָ.
טַעַמָּה כִּי טוֹב סִחְרָה, לֹא יִכָּבֶה בַּלַּיְלָה גֵּרָה.
יָדֶיהָ שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פֶלֶכָה.
כַּפָּה פָּרָשָׁה לַעֲנִי, וְיָדֶיהָ שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג, כִּי כָּל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים.
מִרְבָּדִים עֲשִׂתָהּ לָהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ.
נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בְּעֹלָה, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ.
סָדִין עֲשִׂתָהּ וְתִמְכֹּר, וְחֲגוֹר נָתַתָּה לְכִנְעָנִי.
עַז וְהָדָר לְבוּשָׁהּ, וְתִשְׁחֵק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
פִּיהָ פָּתְחָה בְּחִכְמָהּ, וְתוֹרַת חֵסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ.
צוּפִיָּה הִלִּיכֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בְּעֹלָה וַיַּהֲלִלָהּ.
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל, וְאֵת עֲלִית עַל כֻּלָּהּ.
שָׁקַר הַחֹן וְהַבֶּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל.
תָּנוּ לָהּ מִכְּרִי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בְּשַׁעְרִים מְעֻשִׂיָּהּ.

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרָחֵק מִפְּנִינִים מִכָּרָה.
בֶּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יִחָסֵר.
גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.
דִּרְשָׁה צָמָר וּפְשָׁתִים, וַתַּעַשׂ בְּחִפְץ כַּפִּיהָ.
הִיְתָה כְּאֻנִּיּוֹת סוֹחֵר, מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה.
וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה, וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחָק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
זִמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְחֶהּ; מִפָּרִי כַּפִּיהָ נִטְעָה כָרֶם.
חֲגָרָה בְּעוֹז מַתְנֶיהָ, וַתֹּאמֶץ זְרוּעוֹתֶיהָ.
טַעַמָּה כִּי טוֹב סִחְרָהּ, לֹא יִכָּבֶה בַּלֵּילָה נֶרָה.
יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פִלְכָה.
כַּפָּה פָּרִשָׁה לַעֲנִי, וַיָּדֶיהָ שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִנְשָׁלָה, כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים.
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה.
נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ.
סִדִּין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר, וַחֲגוּר נָתַנָּה לַכֹּנְעָנִי.
עֹז וְהִדָּר לְבוּשָׁה, וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָהּ, וַתּוֹרֶת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ.
צוּפִיהָ הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלִלָהּ.
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל, וְאֶת עַלִּית עַל כָּלָנָה.
שָׁקַר הַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל.
תָּנוּ לָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ.

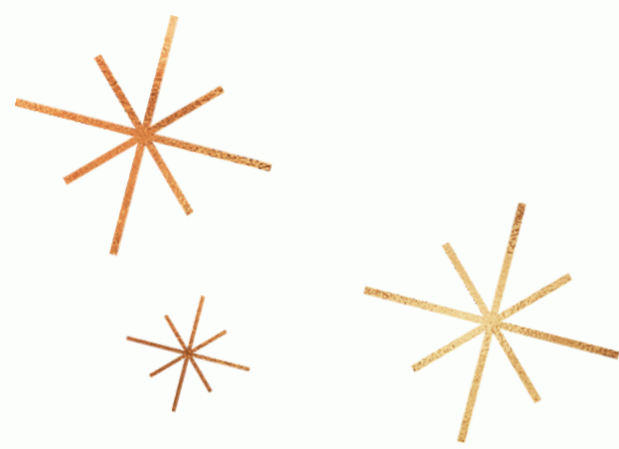
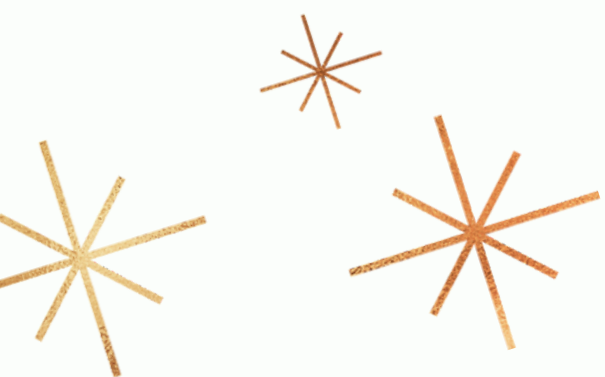
אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרָחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה.
בְּטֹחַ בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יִחָסֵר.
גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.
דָּרָשָׁה צֶמֶר וּפְשָׁתִים, וַתַּעַשׂ בְּחִפְץ כַּפִּיהָ.
הִיְתָה כְּאֻנִּיּוֹת סוֹחֵר, מִמֶּרְחֵק תָּבִיא לַחֲמָה.
וַתֵּקֶם בְּעוֹד לַיְלָה, וַתֵּתֶן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
זִמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְחֶהּ; מִפְּרִי כַפִּיהָ נִטְעָה כָּרֶם.
חָגְרָה בְּעוֹז מַתְנֶיהָ, וַתֹּאמֶץ זְרוּעוֹתֶיהָ.
טָעְמָה כִּי טוֹב סִחְרָהּ, לֹא יִכָּבֶה בַּלַּיְלָה נֵרָה.
יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פֶלֶכָה.
כִּפָּה פָרָשָׁה לַעֲנִי, וַיִּדֶּיהָ שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, כִּי כָּל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים.
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה.
נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ.
סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר, וַחֲגוֹר נָתַנָּה לְכַנְעָנִי.
עַז וְהָדָר לְבוּשָׁה, וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָהּ, וַתּוֹרֵת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ.
צוּפִיהָ הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלִלָהּ.
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל, וְאַתָּה עָלִית עַל כָּלָנָהּ.
שָׁקַר הַחֵן וְהַבֶּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יֵרָאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל.
תָּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ.

אִשֶּׁת חַיִּיל

אִשֶּׁת חַיִּיל מִי יִמָּצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה.
בֶּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר.
גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.
דֹּרְשָׁה צֶמֶר וּפְשָׁתִים, וְתַעַשׂ בַּחֲפֶץ כַּפֶּיהָ.
הִיָּתָה כְּאִנּוֹת סוֹחֵר, מִמָּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה.
וְתַקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה, וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחַק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
זִמְמָה שָׂדֶה וְתַקְחָהּ, מִפְּרִי כַּפֶּיהָ נִטְעָה כָּרֶם.
חֲגָרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה, וְתַאֲמֵץ זְרוּעוֹתֶיהָ.
טַעֲמָה כִּי טוֹב סִחְרָהּ, לֹא יִכָּבֶה בַּלֵּילָה נֵרָה.
יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפֶּיהָ תִּמְכּוּ פִלְכָה.
כִּפָּה פֶּרֶשָׁה לַעֲנִי, וַיִּדְיָה שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים.
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה.
נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ.
סָדִין עָשְׂתָה וְתִמְכֹּר, וְחִגּוֹר נָתַנָּה לְכַנְעָנִי.
עוֹז וְהָדָר לְבוּשָׁה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָהּ, וְתוֹרַת חֵסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ.
צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ.
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּיל, וְאַתָּה עָלִית עַל כָּלָנָהּ.
שֶׁקֶר הַחַן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל.
תָּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ.

A woman of valor, who can find? Her worth is far above rubies.
The heart of her husband safely trusts in her, and he shall have no lack of gain.
She does him good and not evil all the days of her life.
She seeks wool and flax and works willingly with her hands.
She is like the merchant ships; she brings her food from afar.
She rises while it is yet night and provides food for her household, and portions for her maidens.
She considers a field and buys it; with the fruit of her hands, she plants a vineyard.
She girds her loins with strength and strengthens her arms.
She perceives that her merchandise is good; her lamp does not go out by night.
She lays her hands to the distaff, and her hands hold the spindle.
She stretches out her hand to the poor; yes, she reaches forth her hands to the needy.
She is not afraid of the snow for her household, for all her household are clothed in scarlet.
She makes herself coverings of tapestry; her clothing is fine linen and purple.
Her husband is known in the gates when he sits among the elders of the land.
She makes linen garments and sells them and delivers girdles to the merchant.
Strength and dignity are her clothing, and she laughs at the days to come.
She opens her mouth with wisdom, and the teaching of kindness is on her tongue.
She looks well to the ways of her household and does not eat the bread of idleness.
Her children rise up and call her blessed; her husband also, and he praises her:
"Many daughters have done valiantly, but you excel them all."
Charm is deceptive, and beauty is vain, but a woman who fears the Lord, she shall be praised.
Give her of the fruit of her hands, and let her works praise her in the gates.

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרָחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה.
בֶּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יַחְסֹר.
גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.
דִּרְשָׁה צֶמֶר וּפְשָׁתִים, וַתַּעַשׂ בַּחֲפֶץ כַּפִּיהָ.
הִיְתָה כְּאֵנִיּוֹת סוֹחֵר, מִמֶּרְחֵק תָּבִיא לַחֲמָה.
וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה, וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
זִמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְחֶהּ, מִפָּרִי כַּפִּיהָ נִטְעָה כָּרֶם.
חֲגָרָה בְּעוֹז מִתְנִיָּה, וַתֹּאמֶץ זְרוּעוֹתֶיהָ.
טַעֲמָה כִּי טוֹב סִחָרָה, לֹא יִכָּבֶה בַּלַּיְלָה נֵרָה.
יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פֶלֶכָה.
כַּפָּה פָּרְשָׁה לַעֲנִי, וַיָּדֶיהָ שִׁלְחָה לְאֶבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים.
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה.
נוֹדַע בַּנְּשָׁעִרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ.
סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר, וַחֲגוּר נָתַנָּה לַכִּנְעָנִי.
עַז וְהֶדֶר לְבוּשָׁה, וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָה, וַתּוֹרֵת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה.
צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלִלָהּ.
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל, וְאֵת עָלִית עַל כָּלָנָה.
שָׁקַר הַחַן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יֵרָאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל.
תָּנוּ לָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בַּנְּשָׁעִרִים מַעֲשִׂיהָ.

אִשֶּׁת חַיִּל

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכָּרָה.
בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר.
גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.
דָּרָשָׁה צֶמֶר וּפְשָׁתִים, וַתַּעַשׂ בְּחִפְץ כַּפִּיהָ.
הִיְתָה כְּאִנִּיּוֹת סוֹחֵר, מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה.
וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה, וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְחֶהוּ, מִפָּרִי כַּפִּיהָ נִטְעָה כֶּרֶם.
חָגְרָה בְּעוֹז מַתְנֶיהָ, וַתֹּאמֶץ זְרוּעוֹתֶיהָ.
טָעְמָה כִּי טוֹב סִחְרָה, לֹא יִכָּבֶה בַּלֵּילָה נֵרָה.
יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פִלְכָה.
כִּפָּה פָרָשָׁה לַעֲנִי, וַיָּדֶיהָ שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים.
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה.
נוֹדַע בְּשָׁעָרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ.
סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר, וַחֲגוֹר נָתַנָּה לְכַנְעָנִי.
עֹז וְהָדָר לְבוּשָׁה, וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
פִּיהָ פָתַחַה בְּחִכְמָהּ, וַתּוֹרֶת חֵסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ.
צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלִלָהּ.
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל, וְאַתָּה עָלִית עַל כָּלָנָהּ.
שָׁקַר הַחַן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יֵרָאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל.
תָּנוּ לָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בְּשָׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ.

אִשֶּׁת חַיִּל

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרָחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה.
בְּטִחַ בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יַחְסֹר.
גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.
דִּרְשָׁה צֶמֶר וּפְשָׁתִים, וַתַּעַשׂ בְּחִפְץ כַּפִּיהָ.
הִיָּתָה כְּאִנִּיּוֹת סוֹחֵר, מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה.
וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה, וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
זָמְמָה שֹׁדָה וַתִּקְחֶהּ; מִפָּרִי כַּפִּיהָ נִטְעָה כָּרֶם.
חֲגָרָה בְּעוֹז מִתְנִיָּה, וַתֹּאמֶץ זְרוּעוֹתֶיהָ.
טָעְמָה כִּי טוֹב סִחָרָה, לֹא יִכָּבֶה בַּלַּיְלָה נֵרָה.
יָדֶיהָ שָׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פִלָּכָה.
כִּפָּה פִּרְשָׁה לְעַנִּי, וַיָּדֶיהָ שָׁלְחָה לְאַבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, כִּי כָּל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים.
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה.
נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ.
סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר, וַחֲגוּר נָתַנָּה לַכִּנְעָנִי.
עֹז וְהָדָר לְבוּשָׁה, וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָה, וַתּוֹרֵת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה.
צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלֵלָהּ.
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל, וְאַתָּה עָלִית עַל כָּלָנָה.
שָׁקַר הַחֵן וְהַבֶּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל.
תָּנוּ לָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ.